

A Bíróság **ítélete** a C-249/25. sz. ügyben | [Jilin]¹

137/26. sz. sajtóközlemény

Luxemburg, 2026. október 1.

Nemzetközi védelem: az átmeneti védelemben részesülő személyek által benyújtott menedékjog iránti kérelmek vizsgálatának automatikus felfüggesztése sérti az uniós jogot

2022 márciusában UB, egy ujjur származású kínai állampolgár, ukrán feleségével és gyermekükkel együtt érkezett Hollandiába. Ott menedékjog iránti kérelmet nyújtott be.

A holland hatóságok átmeneti védelmet biztosítottak számára, mint olyan ukrán állampolgár családtagjának, aki 2022. február 24. előtt gyermekükkel együtt Ukrajnában élt, és menedékjog iránti kérelmének elbírálását felfüggesztették az átmeneti védelem időtartamának lejártáig.

2024 elején UB azt kifogásolta, hogy a holland menekült- és migrációügyi miniszter nem hozott határozatot a menedékjog iránti kérelméről az uniós jogban előírt határidőn belül². Válasz hiányában a hágai bírósághoz fordult, amely felszólította a minisztert, hogy hozzon határozatot a menedékjog iránti kérelemről.

A fellebbezés elbírálása során a holland államtanács a Bírósághoz fordult azzal a kérdéssel, hogy lehetővé teszi-e az uniós jog³ az átmeneti védelemben részesülő által benyújtott menedékjog iránti kérelme elbírálásának automatikus felfüggesztését az átmeneti védelmi időszak lejártáig.

Ítéletében a Bíróság először is emlékeztet arra, hogy **az átmeneti védelem célja, hogy azonnali és minimális garanciákat nyújtson a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek számára** a tagállamokon belül, különösen akkor, **ha fennáll a veszélye annak, hogy ez utóbbiak menekültügyi rendszere nem képes kezelni a nemzetközi védelem iránti kérelmek tömeges beáramlását.**

A Bíróság megállapítja, hogy az uniós jog lehetővé teszi az **átmeneti védelemben** részesülő személy számára, hogy **nemzetközi védelem iránti kérelmet** nyújtson be, és hogy e kérelem elutasítása nem jár az átmeneti védelmi jogállás elvesztésével, **mivel a két eljárás párhuzamosan** és egymástól függetlenül **folyhat.**

Ezenkívül a nemzetközi védelem iránti kérelmek elbírálására vonatkozó irányelvek alkalmazása alól semmilyen módon nincsenek kizárva azok a kérelmezők, akik már átmeneti védelemben részesülnek, így az irányelvekben megállapított általános szabályok rájuk is alkalmazandók. Az irányelvekben előírt határidők tehát kötelezőek a nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálása során, függetlenül attól, hogy a kérelmező már részesül-e átmeneti védelemben. Ezzel együtt az uniós jog mégis lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy meghosszabbítsák a nemzetközi védelem iránti kérelmek elbírálásának határidejét, ha azt objektív okok indokolják, különösen az egyidejűleg benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmek számának növekedése miatt felmerülő adminisztratív nehézségek esetén⁴.

Végül **a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatának az átmeneti védelem időtartama alatti automatikus és általános felfüggesztése ellentétes lenne e védelem céljával**, vagyis azzal, hogy megőrizze a kérelmezők számára azt a tényleges lehetőséget, hogy egyéni helyzetük megfelelő vizsgálatát követően nemzetközi védelemben részesüljenek, miközben azonnali jelleggel kisebb terjedelmű védelmet biztosít számukra.

A Bíróság végül megjegyzi, hogy nem kizárt, hogy kivételes esetekben a nemzetközi védelem iránti kérelmek jelentős számának rövid időn belüli benyújtása objektíve lehetetlenné teszi egy tagállam számára, hogy az összes kérelmet a

szükséges határidők szigorú betartásával vizsgálja meg. **Ez a helyzet arra készítheti a hatóságokat, hogy olyan intézkedéseket hozzanak, mint például a kérelmek szakaszos elbírálása**, adott esetben e célból prioritások meghatározásával. A nemzeti bíróságnak ekkor meg kell győződnie arról, hogy az alkalmazandó határidők esetleges túllépése nem az átmeneti védelemben részesülő személyek által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatának általános és automatikus felfüggesztéséből ered, hanem kizárólag az említett határidők betartásának objektív lehetetlenségével szembeni fellépéshez szükséges intézkedésekből.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdéseket terjesszenek az Európai Unió Bírósága elé.

A Törvényszék rendelkezik hatáskörrel az olyan előzetes döntéshozatal iránti kérelmek elbírálására, amelyek kizárólag (1) a közös hozzáadottértékadó-rendszer (héta), (2) a jövedéki adók, (3) a vámkódex, (4) az áruknak a Kombinált Nomenklátúra szerinti tarifális besorolása, (5) a visszautasított beszállás vagy közlekedési szolgáltatások késése vagy törlése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség, vagy (6) az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszere tárgykörök alá tartoznak. Az összes többi előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálására a Bíróság rendelkezik hatáskörrel.

Sem a Bíróság, sem a Törvényszék nem dönti el a nemzeti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság vagy a Törvényszék határozata alapján elbírálja. E határozat a hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot. A tényállás és a jogi háttér ismertetése az ügyben releváns időszakra vonatkozik, és az ügy iratain alapul.

A kihirdetés napján [az ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047.

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők itt: „[Curia Web TV](#)”, valamint „[European Broadcasting Service](#)” ☎ (+ 32) 2 2964106.

Kövesse a híreket!

¹ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

² A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i [2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv](#).

³ A lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről szóló, 2001. július 20-i [2001/55/EK tanácsi irányelv](#) 17. cikkének (2) bekezdése; a 2013/32 irányelv 31. cikke.

⁴ Közelebbről, a 2013/32 irányelv 31. cikke rendelkezik arról, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálásának határideje kilenc hónappal, illetve kellően indokolt körülmények esetén további három hónappal meghosszabbítható, valamint a származási országban fennálló bizonytalan, ideiglenes helyzetben legfeljebb 21 hónap lehet.